

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMÂNALĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an . . . 120 Lei
Pe 6 luni . . . 65 Lei
In străinătate . 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTAȚIA :

A R A D,
STR. LAE BARNA 4.

Inscris la Trib. Arad
secția III. No. 6/1939

Girant responsabil :
N. ONCU

Bănuții văduvei sărace

„Adevărat vă spun că, această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie”. Marcu 12:43.

Lucrurile se petrec în Templu. Hristos e prezent și bagă de seamă la tot ce se petrece. El de fapt face aceasia întotdeauna. O mare băgare de seamă are Isus față de programul nostru bănesc. Aceasta pentru că banii au o mare putere și influență în viața noastră. El veghează cu o deosebită grijă la atitudinea noastră față de cerințele și nevoile bănești ale cauzei sfinte.

Mulți membrii ai bisericii spun adeseori: „Ne-ar plăcea dacă predicatorul nostru ar predica de toate lucrurile, numai de bani să nu vorbească”. Dar e ceva aproape imposibil să predici Evanghelia și să nu vorbești de bani. Domnul Isus a avut de vorbit mai mult despre bani decât despre pocăință, despre nașterea din nou, despre cer sau despre iad.

Domnul Isus a fost și este interesat în acest subiect pentru că banul e o putere, o forță. Această putere poate fi întrebuințată pentru scopuri cari să fie prăpastii pentru suflet și el poate fi întrebuințată pentru desvoltarea și desăvârșirea caracterului, pentru progresul și înaintarea Impărăției lui Dumnezeu, pentru purificarea societății și recludirea vieților ruinate. Astfel Mântuitorul e în mod natural interesat de puterea financiară aflată în mâinile noastre.

Banul mai e apoi un index al caracterului nostru. Omul care investește bani pentru plăceri, e un om al plăcerilor; cel ce dă

bani pentru literatură, e un om iubitor de literatură. Omul care investește cu inimă largă pentru Biserica lui Hristos, este un bun creștin. Desigur un om poate da mult și da cu inimă largă și a nu fi un sfânt. Dar cu niciun chip nu se poate să fi sfânt și să nu dai, ci să fi un sgârcit. Ceace omul face cu banii săi, e o bună indicație de ceace suntem noi.

În fața colectei, când ne oferim darurile noastre Domnului, ne putem judeca pe noi înșine. Dacă atunci ni se rupe inima, să scoatem din buzunar și să întindem pentru cauza Domnului, atunci suntem legați și stăpâniți de lume. Când însă, dăruim cu bucurie și ne simțim onorați să contribuim cu banii noștri în lucrarea Domnului, suntem descătușați de tot și deslegați de lume. Când e vorba de bani, ne putem judeca noi, și ne judecă și Isus. El vede ce dăm. Dacă dăm, dar sgârcenia noastră reacționează, nimeni nu știe de aceasta, El însă vede. Dacă dăm cu dulceață, El vede și aceasta. În fața banului căpătăm aprobarea sau desaprobară. Sa, vom fi ori condamnați, ori lăudați. El ne judecă după ceace a pus în mâinile noastre.

În fața vistieriei Templului, Isus vede lucruri de lăudat. Printre alții zărește oameni bogăți cari aruncă darurile lor în vistierie, oameni cari și-au înțeles partea lor, și sunt bucuroși să o facă. Oameni bogăți cari nu erau obosiți pentru a veni la casa Domnului, cari atunci când poporul Domnului se aduna, lăsau și ei tot, distracțe, vizitele, diferitele ocupații, etc. și mergeau acolo.

Ei sunt găsiți în biserică și mulți din ei sunt reazămii bisericii.

Mai zărește acolo un fel de dărniciere liberă. Fiecare da cât voia și cât putea. Cea mai bună metodă de dărniciere e cea liberă. Nu impunere, nu o anumită taxă. Domnul Isus vede acolo pe mulți cari dădeau mult. Erau daruri de bună voie. Ce glorioase sunt darurile noastre când în ziua Domnului le prezentăm cu bucuria inimilor noastre.

Dar acolo era cineva care a dat mai mult. „A venit și o văduvă”. Ea era o femeie cu multe nevoi, o femeie cu inima frântă. Ea cunoștea adevăratul înțeles al mizeriei, știa din experiență povara săraciei. Ruptă din mijlocul anărăciunilor vieții, a venit și ea la casa Domnului. Acolo a căpătat mângăiere sufletească, alinare și ușurare lăuntrică și în învierea ei pentru binecuvântările primite, cu inima largă și plină de bucurie aruncă în vistierie tot ce are, doi bănuți. Tot ce avea pe lume, a dat Domnului. Ce exemplu de dărniciere! Aici e desgolirea adevăratei consacrări, e atitudinea pe care trebuie să o avem față de bunurile aflate în administrarea noastră. Ea a rușinat pe toți ceilalți, a stârnit admirație în Isus și a rușinat o lume întreagă de credincioși cari au căpătat o mântuire mare în dar, iar ei dăruiesc ce li lăsa sgârcenia. E minunat să ne uităm la lucrurile cari au făcut ca darul ei să fie mai mare ca al celorlalți.

Întâi, dărnicierea ei a fost **făcută cu credincioșie**. Ce erau doi bănuți? Puteau face ei ceva în lu-

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 4 Sâmbătă 25 Ianuarie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad Str. Lae Barna 4.

Către: N. Oncu, Arad, în Abonate Nr. 4

DELA REDACȚIE

Pentru a îndeplini unele cerințe ale cenzurii, am făcut o mică modificare în emblema revistei noastre.

* * *

Cerem scuze abonaților noștri, deoarece din cauza năpădrii abonamentelor, capăt ereu revistei la unii din abonați a suferit o mică întârziere. Domnul ne-a umplut sufletul de bucurie când ne-am văzut năpădiți de un atât de mare număr de mandate.

* * *

Deoarece un mare număr de frați și surorilor au rămas în afara holarelor fărâșii noastre, revistele noastre au pierdut și ele un mare număr de abonați. De aceea pentru a umple acest gol și a ne ușura aceluși număr de abonamente, ba chiar a întrece măcar cu 500, rugăm pe scumpulii noștri sprijinitori să nu obosească în a face abonamente noi. Cea mai bună cale pentru a convinge pe cineva să se aboneze, e calea personală. Cel ce are pe suflet această lucrare misionară, să se adreseze direct fiecărui frate și să-i ceară să facă un abonament la revistă.

Gândiți-vă scumpulii noștri că, astăzi, când toate au un preț atât de ridicat, un abonament atât de mic, o sumă atât de neînsemnată, poate fi făcută de fiecare familie baptistă. Cine nu poate da pentru o foale, care vine regulat în fiecare Sâmbătă timp de un an, modesta sumă de 120 lei?

* * *

Până acum slavă Domnului, avem un număr de sprijinitori cărora redacția le va trimite abonament gratuit și încă un cadou. Încercați să faceți 10 sau mai multe abonamente.

De ce iubește Isus tineretul

Un singur caz găsim în Noul Testament, unde evanghelistul Marcu scrie că Isus a iubit pe cineva. E vorba de tânărul bogat. Desigur că Isus a iubit pe toți oamenii, chiar și pe vrăjmași, dar dragostea Lui față de acest tânăr a fost observată mai bine. Și dacă ne punem întrebarea de mai sus, vom găsi întâi că Isus iubește pe tineri pentru că

nu sunt așa folosiți și storși de păcat

Neciodată un bătrân de șaptezeci de ani, care a trăit tot în păcat, nu poate să fie ca și unul tânăr. Puterile lui au fost stoarse, iar el n'a rămas decât cu sufletul în oase. Un tânăr însă, oricât de decăzut ar fi, tot mai are ceva ce poate fi îndreptat. Mai are puteri cari pot fi întrebuințate bine. Lanțurile păcatului încă nu sunt așa groase. Voința lor nu e înfrântă. Ei mai de grabă pot să fie treziți în conștiința lor. Isus iubește tinerii cu o dragoste nemărginită.

Dacă ești tiner, cu un moral mai ridicat sau chiar dacă ești ruinat sufletește, totuși Isus găsește ceva bun în tine. Nu încerca să fugi de dragostea Lui. Nu o respinge, ci primește-o pentru tine și sufletul tău.

Mergând mai departe cu această întrebare, vom găsi că, Isus iubește pe tineri pentru că

vrea să-l mântuiască

Adevărul e că, oricât de mare sfânt te-ai ține, dacă nu te-ai predat Domnului Isus, nu ești încă mântuit. Și El îți cunoaște starea ta foarte bine. Știe că, dacă ai chiar numai un singur păcat și atunci trebuie să fi osândit să mergi în iad. O, dar tu, tiner, ai atâtea păcate... Atâtea gânduri negre și vinovate le lași să se sălășuiască în capul tău! Și câte păcate nu le ți ascunse de ochii lumii? De atâtea ori poate L-ai batjocorit pe Isus și să împiedece dragostea Sa.

El vrea să scape ceea ce a mai rămas bun în tine. El dorește ca să-ți salveze viața ta aceasta trecătoare. Trecutul e pierdut, vrea, însă, ca cel puțin viitorul să-ți fie salvat. Pofta, patimi, prietenii răi, societate stricată vreau ca să-ți înghețată viața de aici. Ce vei face: vei primi dragostea lumii sau dragostea lui Isus? Aici e vorba de veșnicia ta întreagă. Pentru aceasta El a suferit și a murit în locul tău. Nu zărești tu aici dragostea Lui? Aceasta dragoste e în stare să te salveze. Primește-o azi.

Și apoi altceva pentru ce Isus iubește pe tineri e faptul că

vrea să le dea o slujbă înaltă

Tânărul, care a fost iubit de Isus, putea să lucreze mult pentru Împărăția Sa. Isus nu l-a iubit pentru averea lui, când îi spune să o vândă, fiindcă adaugă „dă la săraci”, ci pentru că avea să dea altceva de lucru. Până aici fusese ocupat cu cele trecătoare, iar Isus vrea să-l facă să se ocupe de cele veșnice. Să părăsească egoismul și să înceapă a trăi pentru alții. Da, el putea să fie atât de folositor lui Isus și semenilor săi, dacă ar fi primit această dragoste. Dar el a plecat tristat. Era o greutate pentru el să se lase de interesele sale și să trăiască pentru alții.

Domnul Isus însă, are aceeași dragoste și azi față de tineri. El vrea să le dea o înșărcinare mai nobilă, mai înaltă. Ei pot forma viitorul bisericilor și chiar al lumii dacă primesc pe Isus. Ei pot duce Evanghelia păcii și a mântuirii la cei pierduți din țara noastră și chiar la cei mai sălbateci oameni din alte continente. Livingstone, Judson, Carey și alții misionari au fost tineri ca cei de azi. Ceea ce l-a făcut să ajungă renumiți e, că ei au primit această dragoste în întregime și atunci, au fost bucuși să părăsească totul și să meargă pentru ca să scape sufletele multora. Așa ceva vrea Isus.

Primește azi, tiner, dragostea Lui și caută să trăiești pentru El în slujba altora.

PETRU POPOVICI

Comandați de urgență cartea „Pâine din cer”, care conține explicarea unui text pentru fiecare zi. (Ea ține loc la Mana zilnică.) Explicația fiecărui text e foarte spirituală și frumoasă. Prețul cărții e 30 lei. Toate comenzile se fac contra ramburs. Câștigați timpul pierdut și cereți-o imediat dela Depozitul de literatură Arad, Str. Lae Barna 4.

* * *

Ai cumpărat în iarna aceasta o carte nouă? Avem în depozit cărți foarte frumoase, diferite tractate de răspândire a adevărului, potrivite pentru tine și pentru fiecare copil al Domnului. Ele așteaptă să le comandați.

SLUJBA UNUI MEMBRU AL BISERICII CREȘTINE

Întreg creștinismul își are izvorul în învățăturile Noului Testament. Biserica creștină în toată organizația, principiile și atitudinile ei, e undă cristalină ce porneste din izvorul divin: Noul Testament. Să luăm acum și să cităm, să cunoaștem ce are fiecare membru al bisericii de făcut, care nume e slujba lui. E bine să ne fixăm în minte ceea ce se așteaptă dela noi. Privind la membrii bisericii, să vedem în ei pe acei, cari împreună, fiecare făcând partea lui, poartă mai departe carul Evangheliei, spre slava Domnului și binecuvântarea noastră.

Dela fiecare membru se așteaptă ca împreună cu ceilalți să realizeze natura bisericii. Biserica în înțelesul ei Nou-Testamental e unirea mai multor credincioși, având ca scop: închinăciunea și vestirea Evangheliei. „Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, voi fi și Eu în mijlocul lor” — a spus Isus.

E lucru știut că, un om nu poate fi membru al bisericii, decât după ce a depus mărturia credinței în Domnul Isus, a făcut promisiunea și dovada unei vieți născute din nou și nu se împărtășește din cele două simbole ale Noului Testament, botezul și cina Domnului.

Astfel biserica este o familie, o tovărășie a oamenilor născuți din nou, deci va avea o natură sfântă. Duhul Sfânt care a produs schimbarea vieții, locuiește în fiecare în parte și prin toți în biserică. Biserica în felul acesta e o tovărășie sfântă și frățească a noastră unul cu altul și e în același timp prin Duhul Sfânt, o tovărășie cu Dumnezeu. Noi avem îndatorirea de a fi legați prin dragoste unul de celalt, căci toți aparținem aceleiași mântuiri. Spiritul de frățietate trebuie să fie foarte bine observat. El trebuie clădit nu numai de predicator, diacon, ci fiecare să-și facă partea lui.

Biserica trebuie să aibă atmosfera de familie, unde să ne simțim bine, iar cel tare să ajute pe cel slab, cel nemângăiat să primească stropi de alinare. Ea mai trebuie să fie casa spirituală. La ea să venim numai cu gânduri curate, fără pasiuni și interese personale. Cine vine la biserică, având gânduri neaprobate de Duhul Sfânt și cari cu siguranță produc roade veninoase, e un profanator de biserică.

Mai sunt pe pământ asociații, societăți și agenții bune, dar nu sunt ea biserica. Ele nu au rangul bisericii de a fi corpul lui Hristos, casa Duhului, mărturia oamenilor despre Dumnezeu în lume. Ea este indistructibilă, și va sta până în cea mai din urmă zi.

Ea va fi așa, numai dacă fiecare membru

împreună cu ceilalți realizează natura bisericii.

Apoi, dela fiecare membru al bisericii se mai așteaptă să fie regulat la închinăciunea bisericii.

Orele de rugăciune, serviciile divine din ziua Domnului, să nu se țină fără el. Să aibă imprimat în ființa sa obiceiul de a nu lipsi dela casa Domnului. E un fapt bine cunoscut acum că, un membru regulat al bisericii e și un membru bun. Duhul Sfânt împarte prin serviciile divine, prin orele de rugăciune daruri recunoscute, și binefăcătoare, iar dacă membrul lipsește, e sigur că nu va putea avea aceste binecuvântări. În felul acesta membrul care lipsește va avea binecuvântări pierdute.

Prin regularitate la biserică ne arătăm loialitatea noastră față de ea și prin ea față de lucrarea Evangheliei pe pământ. Înainte de începerea serviciului divin, membrul are un timp foarte potrivit ca în liniște să se pregătească prin meditare sufletească, contemplație și adunarea gândurilor sfinte și duhovnicești. În biserică, închinându-ne facem cel mai înalt act de adorare, ne concentrăm a pricepe mesajul divin și ne turnăm toată dorința în rugăciunea publică. Cântă în Casa Domnului, lasă ca vibrațiile inimii tale să combine o melodie îngerească, ascultă citirea și predica Cuvântului lui Dumnezeu și primește-l ca un mesaj pentru tine, astfel vei găsi izvorul bucuriei și puterii.

Dela fiecare membru se mai așteaptă să se împărtășească cu cina Domnului.

În urma unei expresii poruncitoare a lui Hristos, creștinii continuă să practice cina, pe care El însuși a instituit-o înainte de patimile Sale. Practic, toți creștinii fie într'un fel, fie în altul au simțit o datorie sacră și un privilegiu să comemoreze cina morții și jertfei lui Isus. Bisericiile noastre se împărtășesc cu cina Domnului în fiecare lună și membrii sunt chemați la aducerea aminte a morții Domnului pentru păcatele noastre.

Cina Domnului e instituită de Isus, e aranjată de El, elementele ei, pâinea și vinul sunt alese de El, scopul ei a fost stabilit de El: pomenirea morții pe cruce pentru ce cred și vor crede în El. Ea e astfel o așezare divină dela care niciun membru nu se poate nici abate nici sustrage. Absența continuată dela masa cinei Domnului înseamnă pierderea calității de membru al bisericii lui Hristos. Nu putem avea în biserică mai multe categorii de membrii.

Nu pot fi unii cari să fie întregi, iar alții să nu-i a parte decât la anumite

acte ale bisericii. Conduita noastră ca membrii ai bisericii e să pomenim și să luăm parte la comemorarea morții lui Isus pe cruce în locul nostru. Altcum prin atitudinea noastră nu păstrăm ascultarea și reverența față de acest simbol al Noului Testament.

Iarăși, se mai așteaptă dela fiecare membru îndeplinirea slujbei de preot al Celui Preaînalt.

Noi, cu toți protestanții, credem că toți creștinii sunt preoți ai lui Dumnezeu. O importantă parte a slujbei de preot, la care fiecare credincios e chemat, e mijlocirea. În rugăciunile noastre publice sau private, noi putem găsi ocazia să ne îndeplinim aceasta chemare, de a mijloci înaintea Domnului. „Rugați-vă uni pentru alții”, și „Purtați sarcinile unii altora”, sunt îndemnuri pentru îndeplinirea înaltei chemări. Oamenii, femeile, tinerii și bătrânii, singuri sau împreună, conduși de Duhul Sfânt se vor ruga pentru biserică, pentru lume, etc.

În public sau personal membrii bisericii vor mijloci pentru frații lor, pentru mântuirea celor pierduți, pentru răspândirea Evangheliei, pentru lucrarea Duhului Sfânt în inimile oamenilor. Se vor ruga pentru țară, pentru rege, conducătorul statului, guvern, pentru fiecare cetățean. Ceea ce este sufletul pentru trup, același lucru e biserica pentru lume. Creștinii pot lega lumea de tronul lui Dumnezeu cu lanțuri de aur, rugăciunile și mijlocirea lor. Creștinii sunt preoți ai Celui Preaînalt, așa spune Noul Testament și așa e și natural.

Pe lângă acestea, dela fiecare membru se mai așteaptă să ia parte activă în biserică.

Biserica are nevoie de munca și activitatea fiecărui membru. În școala dumnezeiească în societatea tineretului, în serviciile bisericii fiecare în parte să-și depună munca și puterea sa. Cu cât avem mai mulți și mai buni învățători în școlile dumnezeiești cu atât vom dobândi mai bine tineretul la Hristos. Dar lucrarea evanghelică nu se mărginește numai la activitatea din înuntrul bisericii, ea e mult mai mare.

O biserică unde toți lucrează e o biserică progresivă. Dumnezeu revarsă mai multă binecuvântare unde toți lucrează.

Și în fine fiecare membru e dator să contribuie la cheltuielile bisericii.

Noi trăim prin noi însuși. Noi ne plătim localurile de închinăciune, noi ne plătim predicatorii, suportăm greutățile ivite, ne gândim anoi și la alții, la propovăduirea Evangheliei prin țările păcătoase.

(Continuare în pag. 5-a)

O noarea muncii

de Ștefan Ștupariu

„Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce”, 2 Tes. 3, 10.

Munca este privită de mulți ca umilință și josiție. Cei ce muncesc cu răvnă și conștiinciozitate nu fac altceva decât ceea ce poruncenște Evanghelia lui Hristos.

Cuvântul românesc „muncă” în însemnătatea lui filologică de origine slavă înseamnă „chin”. De aici, prin a muncii mulți înțeleg a te chinul. Nu este nevoie să căutăm motivele după care munca este concepută ca și chin. Toți se vor referi la Adam, care după căderea din paradisi iese de acolo cu osândirea să-și câștige pâinea de toate zilele întru sudoare feței sale. Deci până la Hristos munca în adevăr era un chin, din cauza că omul era sub blestemul păcatului. Atât soarta omului cât și munca lui până la Hristos erau o întristare și o necurmată istorie.

HRIȘTOS SCHIMBĂ STAREA ACEASTA. El scoate munca de sub blestem și ridică omul din căderea lui. Munca era până la venirea lui Hristos un blestem. El o transformă însă în binecuvântare. El sfințește munca cu însăși mâinile Lui. Înainte de a începe marea Sa misiune, pentru a ne arăta nouă exemplul, El apucă tesla și colțarul și muncește din greu în atelierul Lui din Nazaret. Iată ce frumos scrie despre aceasta Giovanni Papini în cartea sa numită „Viața lui Isus”. „Mâinile cari au blagoslovit pe cei săraci cu duhul, cari au vindecat pe leproși, cari au dat lumină orbilor, cari au înviat morții, acelea mâini străpunse la urmă de piroane pe cruce erau mâini

scaldate în sudoarea muncii; mâini cari au simțit amorțeaua muncii, mâini bătătorite de muncă, mâini cari au bătut cuie în lemn, mâini de meșteșugar”.

Toate învățăturile lui Isus au fost îndemnuri la muncă, cum avem pilda cu „Iahantii” etc.

EXEMPLUL APOSTOLILOR. Nu mai puțin se poate spune despre ucenicii Domnului, cari la rândul lor erau oameni muncitori. Unii dintre ei erau pescari, alții împletitori de coșuri și alții făceau corturi, etc. „Iată că mâinile acestea au lucrat pentru trebuiele mele și ale celor ce erau cu mine”. Fapt. 20 33. Și iarăși mai arată Pavel și în 2 Tesaloniceni 3:8, „n'au mâncat de pomână pâinea nimănui, ei lucrând și ostenindu-mă em muncit zi și noapte ca să nu fiu povară nimănui dintre voi”.

CREȘTINII PRIMITIVI URMEAZĂ PILDA DATA DE ISUS. În viața primilor creștini, în perioada aceea atât de înălțătoare, a vieților lor era adevărat evanghelică unde atmosfera era plină de lumină, de bucurie și de cântare îngerească — toată lumea muncia. Idealul lor era munca pentru Hristos, în domeniul spiritual și muncă și jertfă pentru aproapele. Și de-atunci toți oamenii mari de-alungul veacurilor au fost aceia cari au muncit zi și noapte pentru ridicarea lor și a altora. Pe masa de lucru a unui mare bărbat, era o tăbliță cu inscripția: „Tot ce găsește mâna ta să faci, să cu toată puterea ta”. (Ecl. 9:10). Iar savantul Vivet spune despre viață: „Viața omului pe pământ nu e nici o zi de sărbătoare, nici

o zi de doliu, ci o zi de lucru”.

Deci să se știe, că fie un individ, sau o familie, fie o biserică sau chiar o națiune nu are o altă cale de eșire din decadența morală sau din mizeria materială decât prin muncă, „Lucră și te roagă” a fost îndemnul adresat creștinilor din toate timpurile. Și tot munca trebuie să fie și azi mijlocul de progres și de propășire. Trântorii și leneșii n'au ce căuta la Hristos și la o Evangheliă care spune clar: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce”.

O minune a vremii

Darea de seamă a „Orfelinatului Creștin Baptist” din Prilipeți, jud. Caraș pe anul 1940,

În cursul acestui an, societăți ale surorilor, ale fetelor, biserici și mai mulți frați și surori, au ajutat cu darurile lor orfelinatul cu suma de lei 177.507. Pentru fiecare sumă cât de mică s'a făcut confirmarea. S'a mai primit și lucruri în natură, alimente și haine.

Din suma de mai sus s'a cheltuit pentru următoarele:

pe alimente	lei 49.989
pe îmbrăcăminte	lei 47.612
pe încălzit și luminat	lei 15.588
pe material de construcție	lei 28.480
pe mobilier	lei 19.655
pe doctorii și medicamente	lei 3.578
cu câștigarea drepturilor	lei 4.061
pe cărți și rechizite școlare	lei 3.880
pe diferite unelte	lei 1.667
pe mărunțisuri	lei 2.073
sold în casă	lei 941

Total lei 177.507

Mulțumim Domnului, fraților și surorilor, cari au ajutat această cauză bună, care face să se înalță ca o jertfă de mirros plăcut Domnului. Filip 4; 18. Evrei 13; 16, II Corint 9; 12.

Se simte lipsa de noi clădiri, pentru care s'a și cumpărat o parte din materialul de construcție, iar pentru ceea ce ne mai lipsește ne rugăm Domnului, să ne trimită prin cei iubiți de El.

Orfelinatul are în prezent în ocrotire 23 orfani, afară de personalul de serviciu, și mai sunt cereri noi pentru primirea orfanilor.

Cei ce trimit ajutoare, sunt rugați să scrie adresa completă, ca să putem face confirmarea.

Adresa caserului pentru orfelinat este Ion Tunea comerciant Bozovici, jud. Caraș.

COMITETUL

Corul bisericii creștine baptiste din București Str. Apele Minerale No 42.
condus de Fr. I. Versegan.

„Ajutorul îmi vine dela Domnul care a făcut cerurile și pământul” Ps. 121.2

Lucruri făcute în taină

Acum câteva săptămâni am făcut o vizită în casa unei membre a bisericii mele care nu poate merge la biserică. Ea mi-a spus: „Fr. păstor eu am fost în neputință de a lua parte de un timp la biserica mea; dar când eu de primădată am ajuns neputincioasă, am cerat lui Dumnezeu să mă înscrie și pe mine în serviciul Lui. Fiindcă în acest timp, rugăciunile mele s'au făcut lanț pentru poporul nostru tânăr și pentru alți. Eu n'am rugat în fiecare zi”. Ea a început a-mi spune: „Păstorul meu este întotdeauna pe lanțul meu de rugăciune. În tot timpul ce Dvs. predicați, eu mă rog ca Dumnezeu să vă dea puterea Lui și să vă descopere Evanghelia pentru popor.”

Eu am găsit mai mulți membri închiși, cari mi-au spus că se roagă întotdeauna când eu predic. Noi avem exemple de puteri, din acestea rugăciuni în serviciile noastre. În primele două săptămâni de lucrul nostru aici împreună, noi am câștigat 12 membri veniți în biserică pentru botez, dela serviciile regulate de dimineața. Una din marea noastră lipsă este ca mai mulți dintre membri noștri să se înscrie în acest serviciu a lui Dumnezeu. Isus ne-a promis că dacă noi ne vom ruga în ascuns, El ne va răsplăti. Mulți dintre noi ca predicatori, învățători și ca creștini individuali, încercăm să facem lucrurile cu puterea noastră, pe când Isus spune clar „Dacă voi rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, voi puteți cere orice dela Mine”.

Dacă noi ca lucrători ai lui Dumnezeu vom petrece mai mult timp în secret cu Dumnezeu, noi vom fi asemenea Lui și când mergem înaintea poporului nostru și când stăm înaintea lor la amvon, vom avea mai puțin de spus despre noi și mai mult despre Hristos. Vom avea mai mult din mesajul Evangheliei și mai puțin din alte lucruri. „Evanghelia este puterea lui Dumnezeu spre mântuire...”

Mulți sunt astăzi care zic: „Evanghelia și-a pierdut puterea?” Nu! În o mie de cazuri, nu! Evanghelia lui Isus Hristos niciodată nu își va pierde puterea. Marea pierdere a puterii vine din faptul că noi ca predicatori, învățători și creștini, suntem lipsiți de a predica a învăța și a trăi Evanghelia. Apoi din cauza că nu petrecem mai mult timp în ascuns cu Dumnezeu când noi venim zilnic la Dumnezeu, noi nu putem continua în păcate.

Noi nu putem veni față în față cu Dumnezeu până ce nu sunt osândite păcatele noastre în Isus.

Dumnezeul meu, dă-ne nouă învățători, predicatori, și creștini adevărați, ca să

vedem viața lor fericită în Tatăl nostru. Cel ce rămâne în Mine și cu în el; acela aduce multă roadă, pentru că despărțiți de Mine nu puteți face nimic.

tr. de A. ZDRANC

Bănuții văduvei sărace

(Urmare din pag. 1 a)

crarea sfântă? Ce puteau însemna ei pentru Cel ce ține universul întreg în mâinile Sale? Așa se putea ea întreba. Ei nu vor însemna nimic pentru El, pentru mine însă mult. Ei sunt tot ce am, — putea gândi văduva săracă. Și cine putea să-i pretindă? Doar atâta avea. Mulți iau această atitudine. Ce se ascunde în umbra ei? Necredința. Cine e necredincios în puține, va fi necredincios și în multe. Nu e treaba noastră de ce folos va avea cauza lui Dumnezeu prin darul nostru. Trebuie însă, ca noi să fim credincioși în darurile noastre fie ele mari sau mici. „Ai fost credincios peste puține lucruri, peste multe te voi pune.”

Credințioșia în darurile noastre e un examen bun în fața Domnului Văduva l-a luat cu succes. Ea a dat nu numai pentru că așa a simțit și i-a plăcut ei, ci a fost o datorie a ei, așa era cu cale. Și frații mei, noi nu vom primi aprobarea Domnului, până nu dăm din convingere. Sunt unii membrii că dau foarte mult, când au un predicator bun și aproape de loc, când au un altul. Aceștia nu vor avea lauda lui Isus. Ei trebuie să dea din principiu.

Apoi, dărnicia ei a fost făcută cu jertfă. Nu se putea un mai mare sacrificiu. Cei bogați au aruncat mult, dar nu cu sacrificiu. Ei dădeau din plusul ce-l aveau. Prin darul lor ei nu au suferit o micșorare în hrană, sau îmbrăcăminte. Ei aveau acelaș confort în care trăiau și înainte.

Darul văduvei însă a fost costisitor. Când cei doi bănuți au căzut în vistierie, ea nu mai avea absolut nimic. Dacă nu este sacrificiu în serviciul nostru, dacă nu este sacrificiu în darurile noastre pentru Domnul, atunci noi nu suntem creștini. Hristos S'a dăruit pe Sine, și dacă acest spi-

rit nu e în noi, nu avem deci asă-mănare.

Și dărnicia văduvei a fost făcută cu dragoste. Acest sacrificiu ea nu l-ar fi făcut dacă nu ar fi avut dragoste. „Chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n'as avea dragoste, nu-mi folosește la nimic”, — spune Ap. Pavel. Cele mai mari daruri deci, sunt refuzate de Domnul, dacă au o cauză searbădă.

Văduva a dat pentru că a iubit. Ea n'a căutat aplauze. Iubirea a pus-o la lucru. Și ea s'ar fi bucurat a servi pe Domnul prin ceva mai strălucit, dacă nu se poate, ea se bucură să-L servească și pe această cale obscură.

Această minunată și pilduitoare întâmplare e o încurajare, o trezire pentru noi. Eu nu știu din biserica noastră cine a dat mai mult; cel cu darul mare, sau cel cu darul mic. Atârnă totul de noi. Ajută-ne Stăpâne să fim cu inima largă la darurile pentru Tine.

Slujba unui membru al bisericii creștine

(Urmare din pag. 3-a)

Pentru aceste cheltuieli se adună bănuții văduvei, munca bătrânului, contribuția bogatului și săracului. Nimeni nu e forțat, totul e benevol. „Dumnezeu iubește pe dătorul voios”. Cea mai bună cale e proporțional cu câștigul. Aceasta nu va fi grea și nu va produce nemulțumiri.

Acestea sunt câteva din slujbele prin membru al bisericii creștine. Un astfel de membru e ideal, un adevărat urmaș al lui Isus și apostolilor. E tipul unui creștin din primul veac după Hristos. Ele sunt îndatoriri reținute din biserica Noului Așezământ. Facă Domnul prin Dușul Său să fim cum El vrea.

DE LA UNIUNE

Zi de post, rugăciune și jertfă

Rom. 13, 11-14

Trăim timpuri grele și poporul Domnului conștient de chemarea și însărcinarea sa, trebuie să fie mereu treaz și la datorie.

În fiecare an în prima Duminică din luna Februarie, poporul Domnului a stat în post și rugăciune pentru anumite cauze. Și anul acesta, cu atât mai mult, poporul Domnului din România este chemat și îndemnat ca **DUMINICA 2 FEBRUARIE 1941**, să petreacă această zi în post și rugăciune, înaintea Domnului, pentru următoarele cauze:

1. Pentru o trezire cât mai mare a bisericii lui Hristos, ca conștientă de menirea sa pe pământ să fie în stare a-și îndeplini misiunea sa înaltă cât mai bine și a fi gata în orice clipă pentru a înălțămîna pe Hristos în a doua Sa venire.

2. Pentru unitatea deplină a poporului Domnului din țara noastră. Ca Dumnezeu să păzească poporul Său de desbinători și să le zădărnicească gândurile și planurile lor rele.

3. Pentru ca Dumnezeu să lucreze la inimă și mințea conducătorilor țării noastre pentru a lăsa și mai departe libertate Evangheliei și poporului Său, ca în chipul acesta să vină asupra țării și poporului nostru, binecuvântările Sale și a măreței Sale Evangheliei.

4. Pentru M. S. Regele, pentru Dl. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, pentru Guvern și pentru toate autoritățile, ca, lăsându-se călăuziți de sfatul și mâna Sa milostivă, să conducă țara și poporul în pace, dreapte și frică de El.

5. Să ne rugăm Domnului pentru frații noștri în Hristos care sunt prizonieri în diferite părți ale pământului; ca Domnul să păstreze credința lor neșgudulă până la capăt. Să ne mai rugăm și pentru lucrătorii Evangheliei din țara noastră și de pretulindenți și pentru frații dela conducerea Uniunii noastre și pentru revistele noastre.

Intrucât această zi pe lângă post și rugăciune este zi de jertfă pentru lucrul Domnului, toate bisericile creștine baptiste din țară sunt îndemnate și rugate ca toate colectele ce se fac în această zi la serviciile religioase, să fie trimise casierului Uniunii fr. Prof. T. Dârlea, București IV., str. T. Speranță, Aleea B. Nr. 10. Confirmarea primirii acestor colecte se va face în „Farul Creștin”. Fiecare copil al Domnului este îndemnat să contribuie în această zi, la colectele ce se fac, în mod deosebit. Să contribuie în așa fel: ca să fie cu adevărat jertfă.

Știm că sunt timpuri grele, dar cu toată știm că și lucrul Domnului trece prin astfel de greutăți și dacă noi ne vom face datoria din dragoste și după puterile noastre, multe neajunsuri vor fi, aco perite și Domnul ne va binecuvânta.

Rugăm ca Domnul să reverse binecuvântarea Sa în chip deosebit în această zi, asupra poporului Său.

Ai Do. frați și slujitori în Hristos.

Președinte: IOAN SOCACIU

Secretar general: M. DUMITRAȘCU

* * *

Mulțumim fraților și Bisericilor care au mai contribuit cu următoarele sume la Cassa Uniunii:

În luna Noiembrie 1940: (16-30 XI 940).

Bis. Bapt. Dieci lei 400; Mașial Gavril lei 1000; Dalgre Gh. lei 220; Bis. Bapt. Felciul Inferior-Hunedoara lei 165; Ienovan Ioan Vulcani-Timiș lei 150; Bis. Bapt. Sâmpetru Hațeg lei 150; Bis. Bapt. Beliș-Bihor lei 100; Bis. Bapt. Cetate-Dolj lei 100; Bis. Bapt. din Madei-Neamț lei 100; Bis. Bapt. Hălmegei lei 60; Bis. Bapt. din Porumbacu de Jos-Făgăraș lei 40; Bis. Bapt. Hondol-Boeșă-Hunedoara lei 113; și sora Ecaterina Olariu din Hălmegei-Brașov lei 200.

* * *

În luna Decembrie 1940: (1-15 XII 940)

Bis. Bapt. Ciuchiei-Caraș lei 56; Bis. Bapt. Nermes-Caraș lei 276 și Bis. Bapt. Ierșig-Caraș lei 32; dela S. P. I. lei 200; Familia Nicolae Petrescu Cioara lei 1000; Bis. Bapt. Nermes Bihor lei 80; Bis. Bapt. Agriș-Arad lei 300; Comunitatea Bapt. Balaci-Teleorman lei 200; Comunitatea Bapt. din Craiova lei 400; Bis. Bapt. din Bata-Severin lei 228; Ioan Bendeau Mihail-Alb lei 90; Dragoș Grigore Dăcnăniște lei 100; Bis. Ciucul Mare lei 50; Bis. Bapt. Ventire-Bihor lei 270; Petru Bara Roșă Montană-Alba lei 324; Oprea Adam Cuvin lei 144; Nistor Păstina Porumbacu de Jos Făgăraș lei 110; Bis. Bapt. Mada-Hunedoara lei 100; Păcușan Ioan Valea Mare jud. Arad lei 240; Iuga Ioan Cergaul Mic-Târnava Mic lei 200; Bentură Lazăr Slatina Nerva-Caraș lei 128; Bis. Bapt. din Pojaga-Severin lei 504; Ioan Lulușă Pescari-Arad lei 110; Dragoș Ilie Bârza-Severin lei 70; Mili Nicolae Radna-Arad lei 234; Familia Falcă Iosif Răgăjda-Caraș lei 300; Ioan Covaci Sintești-Severin lei 120; Bis. Bapt. Șiria-Arad lei 64.

Rugăm în mod stăruitor, frații, bisericile și comunitățile care n-au trimis până acum contribuțiile lor benevole pe scama Uniunii, pentru anul 1940, să binevoiasă a le trimite cât mai urgent.

La fel mai rugăm frații, bisericile și comunitățile a nu mai trimite banii pe adresa fr. P. Truța, deoarece D-sul este plecat din țară, ci pe adresa noului casier al Uniunii, care este fratele Profesor Teodor Dârlea din București IV. Str. T. Speranța No. 152 Aleea B. No. 10.

Rugăciunea respirația sufletului

În ce privește rugăciunea, mulți credincioși au părere greșită, care nu corespunde cu Sfânta Biblie. Majoritatea creștinilor cred că trebuie să se roage numai de trei ori pe zi, sau când mănâncă, ori când merg la casa de rugăciune etc. etc.

Biblia ne învață să ne rugăm neîncetat. I Tess. 5:17. Să facem rugăciune în tot timpul. Efes. 6:18. Va să zică, rugăciunea în felul Bibliei este respirația sufletului. După cum trupul nu poate exista fără respirație, tot la fel sufletul credinciosului nu poate trăi fără rugăciune. Când rugăciunea încetează, sufletul slăbește, se îmbolnăvește și moare spiritual. Un astfel de om nu poate fi creștin.

Trebuie să știm că rugăciunea sau mai bine zis viața de rugăciune nu este numai aceia de a rosti câteva cuvinte, când și când. Adevărata rugăciune se face în duh și adevăr. Ioan 4:23. Intreg omul este concentrat în activitatea de rugăciune. Gândul, mințea, sufletul și duhul, adică toată ființa.

Rugăciunea vocală este numai manifestarea omului și rugăciunii din lăuntru, exprimarea, unei stări de fapt, continuă a credinciosului născut din nou. În lăuntru lui arde vecinic focul sfânt al adevăratei rugăciuni.

Izbucnirea unui vulcan, nu însemnează că focul numai atunci s'a aprins, el arde doar de mult, la izbucnire e numai a manifestare a puterii focului. Așa și rugăciunea trebuie să fie vecinic înăuntru iar din când în când izbucnește din lăuntru în afară prin grai.

ILIE MARZA

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

A șasea biserică creștină baptistă din București, str. M. Foișoreanu No. 40, a avut o deosebită bucurie cu ocazia serbării școlii duminicale. Programul a fost condus de fr. Jurjeu Gh. Au vorbit fr. Crăciun N. și Mara El. S'au împărțit daruri orfanilor din biserică și copiilor din loc. Serbarea a fost împodobită cu poezii, soluri și corul condus de fr. Tăraș Florian.

* * *

Biserica baptistă din București, str. Apele Minerale Nr. 42, a avut bucurie ca în prima zi de Crăciun să aibă serbarea școlii duminicale, iar a doua zi serbarea tineretului. Tot în a doua zi de Crăciun s'a dat masa iubirii frățești pentru frații refugiați. La aceste bucurii a contribuit corul din loc, condus de fr. Ioan Verșegan. Au predicat fr. R. Tăcălău, I. Frențiu și I. Marian.

* * *

Societatea femeilor „Marta” și societatea tinerelor „Lida” din biserică baptistă București str. Apele minerale 42 a avut o serbare frumoasă la 29 Dec. 1940.

* * *

Biserica Baptistă din com. Obreja, jud. Severin, a avut o mare bucurie cu ocazia căsătoriei fr. Iosif Oprea din Negoii cu sora Colina Lăzărovicei din Obreja în ziua de 29 Decembrie 1940. Serviciul a fost ținut de fr. Mircea Tudor, predicatorul cercului Bistra, de fr. D. Cornea și Gheorghe Debucion din Negoii. Localul a fost neîncăpător pentru poporul venit la această ocazie.

* * *

Biserica baptistă din Stăneș Craului, jud. Dorohoi a avut de Crăciun bucuria să fie vizitată de frații din jur. La programul tineretului au vorbit fr. Gh. Ficcoru, Jugăru și H. Cozmoleanu. S'au declamat poezii, și a cântat corul. După serbare s'au împărțit daruri copiilor.

* * *

Fr. T. Iov a ținut la 1 Ian. a. c. cununia religioasă a fr. Cătean Nicolae cu sora Mocuța Maria din Curtici. A cântat muzica condusă de fr. Sabin Sârbu și corul condus de fr. Moșe Clupuliță.

* * *

Frații din com. Unirea și Hași Dumitru din teritoriul cedat Bulgariei au lăsat acolo două clădiri, cari vor fi o dovadă a hărniciei și a dărniceii lor. Acești frați așezați acum în com. Nunteș, jud. Constanța, au deschis o casă de rugăciune. Serviciul de deschidere a fost ținut la 29 Dec. 1940 de fr. Gligor Cristea. Cu această ocazie tineretul a produs bucurie prin activitatea lor.

Societatea femeilor baptiste din com. Fizeș, jud. Caraș a avut la 7 Ian. a. c. o frumoasă serbare condusă de sora Ana Brădăceanu. S'au declamat poezii și piesa „Mama și ficele”.

* * *

Fr. Silvestru Ungureanu, predicator în Bucovina, a împlinit la 6 Ian. 1940 douăzeci ani de când a primit să lucreze pe câmpul Evangheliei.

* * *

Biserica Baptistă din Calafindești, jud. Rădăuți a avut o deosebită bucurie, fiind vizitați de fr. Silvestru Ungureanu. Cu această ocazie tineretul a avut o serbare împodobită cu poezii, soluri și corul. Au mai predicat fr. O. Popovici și S. Moloce.

* * *

Biserica baptistă din Săsciori, jud. Alba, a avut la 12 Ian. a. c. o nespusă bucurie, având în mijlocul lor pe fr. Ieronim Schiau. Seara s'a desfășurat un frumos program al tineretului. Au luat parte la această bucurie și tineri din alte comuni.

Corul fraților din Mehadia a făcut mare bucurie la 5 Ianuarie a. c., vizitând biserică din Valea Bolvașnița. Programul care s'a desfășurat, a fost împodobit de poezii, soluri, duete și cântări cu corul. A fost condus de fr. Simion Trica.

* * *

Biserica baptistă din Călăcea, jud. Bihor, a avut o nespusă bucurie la 26 Dec. 1940, fiind serbarea tineretului. Programul a fost bogat, frumos împodobit și condus de fr. Teodor Marian și Iosif Chiș. Au luat parte tineri din Coroiu, Călăcea și Girișul Negru. Subiectul serbării a fost „Salvarea celor pierduți”.

* * *

După 65 ani de viață a trecut la cele veșnice sora Elena Angheliș din com. Coroiu, jud. Bihor. Serviciul de înmormântare a fost condus de fr. Iosif Chiș, Vasile Jipa și Vasile Leucuța.

* * *

Biserica baptistă din Sibiu are fericirea de a avea în sânul ei pe fr. Ioan Dan și G. Moraru, refugiați din Cluj. E speranță ca prin colaborarea acestor frați, lucrul Domnului să se învioreze.

Mai multă evanghelizare.

Biserica e atât de tare, atât de vie și binecuvântată, cât de evanghelică e în lucrările ei. Nu există o cerință mai mare de la biserică decât a fi evanghelică. Când bisericile vor înțelege aceasta și predicatorii își vor așeza pe inimă aducerea celor pierduți la Isus, atunci totul se va schimba. Un nou suflu de viață se va simți în toți.

Evanghelizare *chiar cu sacrificii*. Nu e nimic mai scump ca un suflet omenesc. Lumânarea pentru a lumina pe alții se consumă ea. Soarele pentru a da căldură, luminează și viața altora se arde pe el. Așa trebuie să fie și credinciosul lui Isus. Pentru dobândirea altora să nu cruțe nimic, absolut nimic. Pe lângă câți pierduți nu trecem noi în fiecare zi și tăcem. Câți cu viața ruinată nu sunt văzuți de noi și nu ne doare starea lor! Isus s'ar fi topit, n'ar fi găsit odihnă dacă nu-i

ajuta. Creștinii din primul veac nu ar fi putut avea liniște lăuntrică dacă nu ar fi încercat să-i ajute.

Și nimic nu e mai bun pentru o viață ruinată decât *aducerea la Isus*. Aceasta e evanghelizarea. Serviciile divine din bisericile noastre să fie servicii de chemare la Hristos, cântările să fie strigate de chemare, iar rugăciunile noastre să fie mijlociri pentru mântuirea celor pierduți.

Fiindcă ni s'au cerut de mai mulți abonați, dăm aici următoarea adresă

Casier al școlii duminicale e fr. Dumitru Baban, Constanța, str. Mareșal Joffre Nr. 6. Dânsul primește colecta din Dum-nica a 5-a a școlii duminicale și orice ajutor pentru ea.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

La nevole, rugăclune

Intr-o fabrică lucrau alături un credincios și un ateu. Aproape în fiecare zi ateul râdea și ba jocorea credința celui întors la Dumnezeu. Oricâteori avea prilejul să facă haz lucrătorilor, întotdeauna îi râcea pe seama credinței în Isus.

Odată în timpul pauzei, din nou ateul și-a luat obiceiul de a râde de cel credincios. Fratele nostru însă, i-a mărturisit pe Isus. După ce lucrul a fost reluat, ateul a intrat printre niște tuburi de fier. Tocmai în acest timp tuburile din grămadă s'au prăvălit și l-au apucat pe ateu sub ele, și i-au rupt picioarele. Cu picioarele rupte, apucate sub tuburile prăvălite, în durerile lui, ateul țipa și striga „Doamne, Doamne!”

„Lasă pe Domnul, că numai eu cine m-nute înainte, L-ai tăgăduit și ai râs de credința în Isus” — îi spuse fratele credincios. În dureri e prea târziu să te rogi și în clipa morții să te pocăiești. Fă acestea înainte, când ai timp.

Predici pline

Adeseori predicile noastre sunt goale, iar poporul care ne ascultă, nu primește nimic din ele. Marele predicator Spurgeon spune, că el a fost dobândit prin predica unui simplu credincios, dar care în predica lui îndrepta ascultătorii la Hristos. „Tinere privește la Hristos”, era glasul predicatorului și raza de căldură pătrunsă în inima lui Spurgeon. Puneți în mărturia voastră pe Isus și Duhul Sfânt va lucra.

Ocrofirea Domnului

Un misionar povestește întâmplarea următoare: Intr-o stațiune misionară dintr'un trib canibal au sosit pentru a lucra cu Evanghelia un misionar tânăr cu soția sa. Înaintea lor, timp de 12 ani au fost trimiși o mulțime de misionari, cari după scurt timp, dela sosire dispăreau fără urme. După un timp dela sosirea lor acolo, noul misionar e vizitat de un negru cu o înfățișare fioroasă. „Domnule, aș vrea să-mi arăți paznicii dumitale de noapte”.

„Ce paznici?” — întreabă misionarul. „Eu nu am paznici, decât o bucătăreasă”. „Nu se poate” — răspunde negrul „căci eu știu că aveți paznici.” Și a început să caute toată casa, a controlat totul, până și pe sub paturi. După ce a terminat cu căutatul și văzând că nu găsește nimic, a făcut această mărturisire: „Noi, timp de 12 ani, am omorât și mâncat pe toți misionarii veniți aici. Când ați venit Dvs. am încercat să facem același lucru. Noaptea după noapte am venit să ne punem

planul în aplicare. Intotdeauna în jurul casei erau păzitori. Ieri noapte am tocmnit pe unul din cei mai fioroși asasini. Când noi i-am spus cum stau lucrurile, el a râs. Noi l-am urmat dela distanță să vedem ce se întâmplă. Și nu mică ne-a fost mirarea, când am văzut ca toată casa e împrejmuțită de o oaste îmbrăcată în alb. Asasinul și-a pierdut tot curajul și s'a întors înapoi.

Misionarul a luat Biblia și i-a citit din Ps. 34:7, „Ingerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie”.

Secretul frumuseții

Intr'una din cele mai vizitate expoziții de pictură era un tablou minunat în frumusețea culorii lui. O mulțime de pictori au încercat să imite, dar n'au reușit. Au cerut pictorului, care a lucrat acest minunat tablou, să le explice secretul strălucirii culorilor. Și nu au putut prucepe, până când nu a murit pictorul. Atunci, în timp ce îl îmbrăcau, au observat deasupra inimii o rană închisă. Abia atunci au descoperit secretul. Tabloul vestit în frumusețe era lucrat cu sânge din pieptul său. Ce minunate sunt viețile sfinților! În cer sunt îmbrăcați în alb, mai curați ca zăpada. Această frumusețe și glorioasă curățenie o au numai prin sângele lui Isus! El e secretul acestei lucrări. Păcatele tale au fost spălate în sângele lui? Ești tu cu viața ta o minune pe pământ?

Evanghelia fără cuvinte

Un credincios avea o cărticică mică intitulată „Evanghelia fără cuvinte”. În adevăr nu era în ea nicio literă, niciun cuvânt. Prima pagină era de culoare neagră, arătând păcatul. Pagina a doua era de culoare roșie, arătând sângele lui Isus. Iar pagina a treia era albă, culoarea vieții păcătoasă spălată în sângele lui Isus. E această Evangheliă fără cuvinte o realitate din viața ta?

Neînfrângerea lui Judson

Adoniram Judson, primul misionar baptist în Burma, imediat după ce a învățat limba poporului, s'a apucat de traducerea Bibliei. Când era aproape gata cu traducerea, istovit de o muncă de câțiva ani, pentru a se recrea a plecat la mare cu barca. În timp ce se plimba, s'a iscat o furtună și barca s'a răsturnat, iar manuscrisul traducerii s'a înecat în valuri. Șapte ani de muncă istovitoare au fost astfel pierduți. Totuși Judson nu s'a dat bătut. S'a apucat și a făcut o nouă traducere. A făcut cel rău să facă, să dea faliment planul măreț de a da oa-

menilor din întunec și umbra morții lumina Evangheliiei și razele vieții adevărate. Nu a reușit însă cu Judson. Impotrițiți-vă planurilor diavolului!

Unde-i cerul?

Un copil a fost întrebat: „Unde-i casa ta?” „Casa mea e unde-i mama” — răspunse copilul. Noi putem răspunde la fel celor ce ne întreabă unde-i cerul: „Unde-i Domnul Isus, acolo-i cerul”.

Am așteptat

În timpul unor servicii de chemare la pocăință, predicatorul a întrebat pe un tânăr: „Nu vrei să te predai lui Hristos?” Tânărul a răspuns cu lacrimi în ochii: „Sigur că vreau și am așteptat de mult să văd, dacă e cineva care să se intereseze de sufletul meu și să mă cheme la mântuire”.

Ah, câte suflete așteaptă ca tu și eu să le vorbim despre mântuire, despre Cel ce a murit pe cruce pentru noi și să-l aducem și pe ei la Hristos.

Ca timp și în afară de timp

Un predicator a întâlnit odată pe stradă pe un student dela universitate pe care nu-l mai văzuse niciodată. El se du-se la student și îi spuse: „Scuză-mă, domnule, dar mă simt împins să-ți vorbesc. Ce crezi d-ta despre Hristos? Il ai d-ta ca Mântuitor al d-tale persoane?” Studentul îl invită la el acasă și acolo îl primi pe Hristos.

Cu siguranță

Nu există oraș fără case, nici râu fără apă, nici bibliotecă fără cărți, nici pădure fără arbori, nici ploaie fără umezeală, nici iarnă fără frig, nici vară fără căldură și nici viață creștină fără bucurie fără rugăciune.

Darul fetei oarbe

O fată oarbă credincioasă a dăruit 200 de lei pentru misiune. Caserul însă i-a spus: „D-ta ești o fată oarbă și nu poți dăruia așa de mult pentru misiune”. „Ba da”, i-a răspuns fata. Eu fac coșuri, însă fiind oarbă, pot să lucrez și noaptea fără lampă, pe când alte fete cari văd, trebuie să spezeze bani pentru lampă. Iar eu acești bani economisii, îi dau Domnului”.